

degrees, to the place marked $\circ$ in the Figure of *Bayerus* *.

* We cannot omit taking notice here of what was communicated to the *R. Society*, about the same subject, in a Letter of *April 30. 1670.* by Signor *Montanari*, the Learn'd Professor of the *Mathematicks* in *Bononia*, in these words: *Multa possem certe nova de Cælo Vobis tradere, quæ à multis annis observo, atque Firmamento meo Infallibili examinando ac propediem divulgando suppeditavero; sed unum, quod cæteris admirabilius est, profertim. Desunt in Cælo duæ Stellæ Secundæ Magnitudinis in Puppi Navis ejusæ T. austris, Bayero β & γ , prope Canem majorem, à me & aliis, occasione præsertim Cometae A. 1664. observata & recognite. Earum Dispositionem cui Anno debeam, non novi; hoc indubium, quod à die 10. April. 1668. ne vestigium quidem illarum adesse amplius observo; cæteris circa eas, etiam quarta & quinta magnitudinis, immotis Plura & aliarum stellarum mutationibus, plinquam centenis, at non tanti ponderis annotavi, &c.*

But vve are not therefore presently to say, that the Stars, that have been lately discover'd, were not in the Heavens before, although they vvere not seen there. For, as vve now knowv, that there are Stars, vvhich appear and disappear from time to time, so we have cause to suspect, that most of the Stars, that vvere not seen formerly, or that are seen no more novv, or are found diminish't, are of the same nature vwith the Star in the *Whal's Neck*, and do not cease to be in the Heavens, though they there appear not.

It is also possible, that these New Stars not only vvere in the Heavens, but even appear'd there before they vvere taken notice of as

New ones: And it is very probable, that 'tis also vwith most Stars, as vwith that in the Neck of the Whale, vvhich vvas not observed at first, but vwhen it vvas already of the *third* magnitude; although it hath been since found, that it is not really so great vwhen it begins to appear, but that, being very small in the beginning, it encreaseth insensibly untill it come to that greatnes.

However, these Phenomena deserve always to be carefully observed by all Astronomers.

An Answer of *Dr. Wallis* to *Mr. Hobbes's Rosetum Geometricum* in a Letter to a friend in *London*, dated *July 16. 1671.*

Clarissime vir,

Perlegi *Hobbij sive Rosetum, sive Fimetum, (nam utrumque olet;)* in quo antiquum obtinet: *Mirumque est, ut nec sibi in animum inducere possit, nec ab amicis suaderi, ne sic delirando persistat se contemptui exponere. Notata quadam hic tibi mitto: non quasi metuerim, te talibus ratiociniis seduci posse, sed ut tu, alique, quibuscum hæc forte communicaveris, sine anxâ consideratione dennò instituendâ, statim videatis ubi potissimum peccatar.*

Primæ Propositionis, sive Problematis, constructio (ut ut in re facili) falsa est. Rectam extremâ & mediâ ratione secare; docuerat Euclides, & demonstraverat, prop 30. El. 6. (cui & alii hætenus consenserunt.) Secundùm quem, positâ rectâ secundâ $1R$, erit majus segmentum $\frac{\sqrt{5}-1}{2}R$; adeoque segmentum

segmentum reliquum $\frac{3-\sqrt{5}}{2}R$, quod in totam $1R$ ductum, efficit $\frac{3-\sqrt{5}}{2}R^2$, quod est ipsum majoris quadratum. Hobbius autem hanc novam proponit constructionem; secundum quam (ad calculum redactam) segmentum majus erit $\frac{\sqrt{5}-2\sqrt{3}}{2}R$. Nam, posita secunda recta, seu quadrantis Radio, $DA=1R$, adeoque $DH=\frac{1}{2}R$, erit $HX=\sqrt{\frac{3}{4}R^2}=\frac{1}{2}R\sqrt{3}$, & $IX=\sqrt{\frac{3}{4}R^2-\frac{1}{4}R^2}$, cujus quadratum $R^2-R^2\sqrt{\frac{3}{4}}$, & (propter quadratum $EI=\frac{1}{4}R^2$) quadratum $EX=\frac{3}{4}R^2-R^2\sqrt{\frac{3}{4}}$, hoc est $\frac{3-2\sqrt{3}}{4}R^2$; ergo ipsa $EX=\frac{\sqrt{3}-2\sqrt{3}}{2}R$, segmentum majus (si Hobbio credas) secunda $DA=1R$; adeoque segmentum minus, $1R-\frac{\sqrt{3}-2\sqrt{3}}{2}R$. Num verò Euclidi (atque, post illum, aliis hætenus) an Hobbio credendum sit, tuum esto iudicium. Sin neutrius auctoritati credendum putes, sed rationi; examinemus (ut jam Euclidis,) sic Hobbii constructionem. Rectam extremam & mediã ratione secare, est ita secare, ut quadratum segmenti majoris æquetur rectangulo ex minori segmento & tota secanda. (Quod nõrunt omnes, nec Hobbius diffitetur.) Sed factum ex tota $1R$ & minori segmento $1R-\frac{\sqrt{3}-2\sqrt{3}}{2}R$, est $R^2-\frac{\sqrt{3}-2\sqrt{3}}{2}R^2$; quod æquale esset majoris EX quadrato, sed non est; quippe hoc jam inventum est $\frac{3-2\sqrt{3}}{4}R^2$. Falsa igitur est Hobbii constructio. Et (propter hanc falsam) ruunt etiam quæ annectit Corollarium & Consectarium.

Menda in ipsius quâ constructione, quâ (pratensa) demonstratione, præter minora multa, sunt hæc saltem tria grandia. 1. In Constructione, pro Describatur centro D quadrans DAC secans FE & GH in K & X ; dici non minus potuisset, sumatur X ubivis in IG recta: Nam & sic non minus procederet; Ducatur denique EX , (& quæ sequuntur omnia,) ne unã quidem vel voce vel syllabã mutata. Vel etiam, ubivis in IG recta, utcunque in utramvis partem producta: Nam etiam hoc posito, si pag. 2. lin. 17. pro secans AE , ponatur secans AE saltem productam, omnia similiter procedent. (Quod legenti statim patebit:) ut possit esse, per ipsius demonstrationem, segmentum majus quantumvis longum. 2. In Demonstratione: Cum ostenderat pag. 2. lin. 18, 19. duos rectos mXI , IXI , æquales quinque angulis mXF , FXY , YXz , zXE , EXI , (ne insinuato quidem, nedum probato, hos omnes esse inter se æquales:) Hinc probatum it (quasi jam probasset, omnes illos quinque invicem æquales esse,) angulos zEX , zXE , esse invicem æquales, quia, si fecus, duo illi recti non sic dividerentur Quinquifariam, seu in quinque partes invicem æquales, (pag. 3. lin. 4, 5.) de quo in præcedentibus nihil dictum est. Sunt quidem tres, mXF , YXz , EXI , invicem æquales; item duo, FXY , zXE , invicem æquales: sed utrumvis horum utriusvis illorum æqualem esse, neque demonstratum est, neque verum. 3. Ubi, ex eo quod anguli YXz , Xyr , sint æquales; item YXr , YrX , æquales; & YXz , zEX , æquales; infert (pag. 2. lin. 17, 18.) Quare anguli X & E trianguli zEX sunt æquales: Nulla est consequentia vis: quod attendenti patebit.

Præter hæc omnia; Propositionis secundæ constructio, hanc primæ refutat. Nam, si ponamus illic totam AG vel $CE=1R$, segmentum majus AB vel AC vel EF erit $=\frac{\sqrt{5}-1}{2}R$. Nam ut $AG=CE$ ad $CA=AB$, sic CA ad CF . Est autem CA ad CF ut 2 ad $\sqrt{5}-1$, (quod vult Euclides:) non, ut 2 ad $\sqrt{5}-2\sqrt{3}$: quod vult Hobbii prop. 1. Tam turpiter autem titubasse Hobbium

in ipso limine, eò magis mirandum est, & minus condonandum, quòd problematis constructio vera (& facilis) in ipsis elementis extet (pr. 30. El. 6.) èstque pueris nota.

Propositia Tertia (multimembris) de Polygonis Regularibus (cum Confectariis suis) dependet tota ex hac consequentiâ, Quoniam chordæ Cb , bc , ad chordas Ci , ic , (in eodem circulo) sunt ut 8 ad 7; propterea etiam arcus $Cc = Cb + bc$ ad arcum $CE = Ci + iE$ ut 8 ad 7 (pag. 11. lin. 2.) atque in aliis proportionibus similiter, p. 13. l. 23, 26. p. 14. l. 20, 24. p. 15. l. 4. &c. Quasi quidem, in eodem circulo, Arcus essent chordis proportionales. Quòd quam ridiculum sit, non dictu opus est. Hinc infert, EH (subtensam Octantis) ad EF (subtensam Sextantis) esse ut 3 ad 4, (quia Arcus sunt in eâ ratione,) p. 30. l. 23. Item, EF (subtensam partis Duodecimæ) ad EH (partis decimæ subtensam) ut 5 ad 6 (in ratione arcuum) p. 14. l. 19, &c. Satis erudè.

Prop. Quarta; postquam Circuli peripheriam curvam esse ostenditur, curvedinè que à flexione oriri dicitur, curvedinùm que aliam aliâ majorem: Ostensum it, primò, quòd quam rationem habet, in eodem circulo, angulus in circumferentia (major) ad angulum in circumferentiâ (minorem,) eandem habet curvedo majoris arcûs ad curvedinè minoris. (Putà, curvedo arcûs quadrantalìs ad semiquadrantalìs curvedinè, ut 2 ad 1, propter duplo plures in illo quàm in hoc flexiones.) Deinde, quòd, in diversis circulis curvedo majoris perimetri minor est curvedine minoris. Quasi quidem non tot essent in majori perimetro quot in minori Flexiones. Quòd absurdum est. Ut ut enim in arcubus longitudine equalibus pauciores essent in majori circulo quàm in minori flexiones (eò quòd ille minorem angulum subtendat:) certè in totâ perimetro majore (aut etiam partibus proportionalibus, ut quæ æquales angulos subtendunt,) non pauciores erunt flexiones quàm in minore. Quique totam circuli circa Terram maximi curvedinè simul conspiciat, vel hujus partem aliquotam; non minus curvedinè cernet quàm in Annulo, hujusve parte proportionali. Hac itaque cum præcedentibus non satis coherent. Sin dicat, se alio sensu hîc, alio illic, majoritatem curvedinè intelligere; Æquivocè loquitur.

Propositio Quinta, (quæ exhibet rationem Radii ad Perimetrum circuli, ut R ad $10R \sqrt{\frac{2}{3}}$; hoc est, ut 10000 ad plusquam 63245, quam alii faciunt ut 10000 ad minus quàm 62832;) dependet ex hac consequentiâ (p. 18. l. 5.) Quoniam ut DC ad DR (radius ad radium) sic arcus CA ad arcum RS (similem) ita quadrantalìs arcus descriptus radio DC , id est, arcus CA , ad arcum descriptum (radio DR , hoc est, arcum RS , sic dicendum erat; sed ille) radio RS extenso in rectitudinè. Quòd absurdè dictum esse, per se liquet.

Propositio Sexta, cum ejusdem Scholio & Confectario; Item Propositio Septima, cum ejus Corollario & Confectariis quatuor; Item Propositio Octava quæque hac nituntur; dependent à prop. 5 (ut patet, pag. 20. lin. 4, 6, 8, 10. p. 21. l. 6. p. 22. l. 5. p. 23. l. 8, 14, 28. p. 24. l. 2. p. 25. l. 1, 14, 16. p. 26. l. 18. p. 27. l. 5, 17. p. 28. l. 4.

p. 30. l. 21, 22. nec diffitebitur Hobbius :) Ergo, cum illâ ruunt.

Propositio Nona (de sectione anguli in ratione datâ) eodem misero tibicine fulcitur cum prop. 3. nempe, in eodem circulo Chordas Arcubus proportionales esse : Adeoque juxta cum illâ cadit.

Propositionis Decimæ Corollarium verum est, si sumatur P in productâ Db; non autem, si in productâ AK. Cum verò hæc duo P habeat Hobbius pro eodem, hallucinatur. Non enim coeunt AK, Db, in eodem rectâ BC puncto P; ut post dicitur.

Propositio Undecima falsa est; nempe Tangentes grad. 30 & grad. 22½ simul æquari Radio. Hoc est (per Canonem Tangentium) in numeris absolutis quàm proximè 5773503†4142136=10000000: vel (accuratè) in surdis $\frac{2}{3}\sqrt{3}, \dagger\sqrt{2}-1, =1$. (satis absurde.) Nec probat ille (quod in demonstratione assumitur,) rectas AK, Db, productas incidere in (Rectâ BC) punctum P. Potest utique punctum concursus (non obstante probatione suâ) vel supra vel infra rectam BC contingere. Quod enim in probationem adducit, pag. 37. lin. 21. Cum enim & c. non sequitur. Ut ut enim angulus quem faciunt (productæ) AK, Db, sit $\frac{1}{12}$ unius recti; & quem cum BC facit (productâ) AK, $\frac{1}{12}$; & quem cum eadem BC facit (productâ) Db, $\frac{1}{12}$ unius recti; non tamen hinc magis sequitur, punctum concursus rectarum AK, Db, in rectâ BC contingere, quàm in (huic parallelâ) rectâ GH. Nam hic eadem verbatim dicenda essent; Cum enim angulus CPD (vel HRD) sit Novem, & angulus (GSA) quem facit tangens 30 graduum cum suâ secante sit Octo, (duodecima unius recti;) & reliquus angulus (quem faciunt productæ AK, Db, nempe septem duodecima) complementum ad duos rectos; Ergo, quid? Num, Ergo rectarum AK, Db, punctum concursus est in rectâ BC? Imò non minus sequitur, Ergo est in rectâ GH. Sed hoc non sequi, fatebitur Hobbius. Ergo nec illud. Confectarium nã ruit cum propositione.

Propositionis Duodecimæ falsum est Corollarium. Non enim sunt æquales CO & $\frac{1}{2}AT$. Sed (posito Radio DA, vel DC, =R,) erit graduum 30 Tangens $AT = \frac{1}{3}R\sqrt{3}$ (utpote dimidia secantis $\frac{2}{3}R\sqrt{3}$, cujus quadratum complent quadrata AD & AT,) adeoque $\frac{1}{2}AT = \frac{1}{6}R\sqrt{3}$. Sed $CO = R - \frac{1}{2}R\sqrt{2}$ (excessus radii DC supra DO sinum grad. 45.) Non sunt ergo CO & $\frac{1}{2}AT$ æquales. Sed nec ille æquales esse demonstrat. Et ubi hoc aggreditur (coroll. prop. 10.) hallucinatur. Supponit enim (quod non probat, ut ad prop. 11. ostensum est) rectas AK & Db in eodem rectâ BC puncto P concurrere.

Propositio Decimatertia subvertit primam. Nam hæc agnoscitur & adhibetur sectionis rectæ in extremâ & mediâ ratione constructio Euclidea; ubi recta secunda ad segmentum majus est ut $\frac{2}{3}\sqrt{5}-1$, non (ut in Hobbianâ, prop. 1.) ut 2 ad $\sqrt{u}:5-2\sqrt{3}$.

Propositio Decimaquarta falsa est. Est enim graduum 30, secans $\frac{2}{3}R\sqrt{3}$; adeoque extremâ & mediâ ratione secta segmentum majus $\frac{\sqrt{5}-1}{2} \times \frac{2}{3}R\sqrt{3} = \frac{\sqrt{5}-1}{3}R\sqrt{3}$. Sed Semidiagonalis quadrati ex Radio, $\frac{1}{2}R\sqrt{2}$. Non sunt igitur æquales. Ubi autem (in probatione) dicit, Ostensum enim est prop. 10. rectam BP duplicem esse rectæ CO: ludit in ambiguo. Ostenderat enim BP, residuam tangentis

gentis CP (grad. $22\frac{1}{2}$) ad radium, duplam esse CO ; sed non BP tangentem grad. 30 . Quas cum ille pro eadem habet, hallucinatur; ut ad prop. 11. ostendimus.

Prop. Decima quintâ, novam commendat Geometrizzandi methodum, quam (credo) ipse sequitur. Suasum utique it (non probatum) In omni quæstione Geometricâ, multò prudentius esse, Mechanicè mensurando magnitudinem quæsitam quam potest fieri veritati proximam, & deinde causam inquirere propinquitatis; quàm credens incertæ Logicæ vel Logisticæ pronunciare. Et multo credibilius à Mensurâ pronunciare Mensorem diligentem, quàm Algebristam seu Arithmeticum. (Non itaque mirandum est, Hobbium, his methodis utentem, talem nobis producere Geometriam; utpote cui Circinus est Calculo accuratior.) Sed & Studiosum veritatis non putandum esse, qui sententiam videns suæ contrariam, fultam verisimilibus argumentis (putâ, circini indicio) contentus sit pugnare contra demonstrationem. (Quasi quidem, in re exploratâ & sæpius demonstratâ, non sufficeret impugnantis paralogismos detegere. Sed neque hæc desumus; nam sua non modò Indemonstrata, sed Falsa esse demonstramus.) Hoc est; Audiendum esse Hobbium, verisimiliter (ex circini indicio in angustò Schemate) sine demonstratione pronunciantem; quàm demonstrativè ratiocinantes alios: Nec satis, eum redargutum esse, ostensis ratiocinii sui paralogismis & demonstrationum defectibus; aut argumentis in contrarium sive ex Logicâ sive Logisticâ petitis: Quippe hac omnia cedere vult Circino & suis Verisimilibus. Bellum equidem Geometram! Ego, contra, Hobbio suaderem potius ut Verisimilia (sua & Mechanicam mensuram (ubi àxiōmatica Geometrica spectatur) Demonstrationi (sive ex Arithmeticâ sive ex Geometriâ petita) possideat; quò (quæ sua vox est) minus irrideatur.

Propositione Decimâ sextâ, affert (si credes) Demonstrationem, quæ nisi confutetur, audiendi ulterius non erunt arguentes à potestate linearum. (Ergo nec Hobbius, qui, ubi potest, sic arguit; ut & aliis methodis quas alibi damnat.) Sed confutatio facilis est. Quod enim assumit (pag. 46. lin. 29.) Manifestum est tum Kd tum ba esse ad ae ut 3 ad 1; falsum est. Verum quidem est Kd ad ae sic esse; sed non ba . Neque affert ille quicquam quo vel probet Kd , ba , invicem æquales esse; vel, ba ad ae esse ut 3 ad 1. Sed neque verum est: Est enim Kd ad AD ut $\frac{2}{3}\sqrt{5} - \frac{1}{2}$ ad 1; sed ba ad AD ut $\frac{1}{2}\sqrt{5}$ ad 1. Non sunt igitur (quod ille gratis & falso assumpsit) invicem æquales Kd & ba . Et propterea falsum est (quod porrò habet) ba esse ad Hc ut 3 ad 2; item, fu ad ae ut 3 ad 2; item, junctam cd esse parallelam ID , & dH , Hb , invicem æquales; item, bK , da æquales esse: (Nam hac omnia præsumunt, Kd æqualem rectæ ba , rectæque KH trientem esse;) item (quæ hinc dependent), Md esse quater duo, quorum MK est ter tria; adeoque MK ad MD sive MF ut 9 ad 8. Sed & mox, dum ait, MK quintuplum potest FK sive Mb ; supponit (gratis quidem & falso) FK , Mb , (invicem æquales esse. Gratis, inquam; nam ne hilum quidem affert quo probet, (nisi forsân, circino rem explorans, hoc inde collegerit:) & Falso; est enim FK ad AD ut $\frac{1}{4}$ ad 1; sed Mb ad AD

ut $\frac{1}{3}\sqrt{5}$ ad 1. Adeoque falsum porro est, si detrahatur FK à rectâ MK ; reliquam esse bK . Sed & (propter non aequales dK , ba ,) falsum etiam est, bK æqualem esse da . Falsum igitur est quod ab his inferit, MK esse 9, quorum Ma est 8, Ma 3, & da 5. Neque hinc Euclides, vel arguentes à potestate linearum, evincuntur. Quippe illis falsum esse pronuntiarent; nec probat Hobbius esse verum.

Propositio Decima septima, dependet ex prop. 14. (ut liquet pag. 49. lin. 14.) quam falsam esse deprehendimus: Ergo & hæc simul ruit. Sed & à confect. 3. prop. 7. dependet, (pag. 50. l. 15.) quod falsum esse ostendimus: Adeoque duplici ruinâ labitur. Sed & alia subsumit falsa; ut (pag. 50. l. 22.) rectam Bf quintæ partis lateris AB potentiam quintuplam esse; hoc est, (positâ $AC=1$) $\frac{1}{3}\sqrt{5}$; cum tamen sit $\sqrt{\frac{6}{20}}$. Item, pag. 50. lin. 4. ponit latus Icosaedri $a\zeta$; sed idem facit, $a\gamma$, lin. 10, 11. Item, lin. 9. vult ut sumamus arcus $P\theta$, $\gamma\zeta$, (in circulis inaequalibus) invicem æquales, (non, similes,) quod quomodo faciamus, nec docuit ille, nec docebit. Item, (lin. 10.) Arcus $P\theta$, radio BP descripti, radium alterum $B\theta$ (utpote ipsi BP æqualem) probat inde æqualem rectæ $a\gamma$ (qua ex constructione est ipsi BP æqualis, pag. 49. l. 6. 12.) sed mox, (pag. 50. l. 11, 12.) vult eandem $B\theta$ minorem esse quam BP (radium ejusdem circuli,) arcumque radio $B\theta$ descriptum, secare rectam BP in e ; Rectamque $B\theta$ (non ipsi BP , sed) Be æqualem, hoc est, tertiæ parti rectæ Bb (quam rectam ille perperam supponit æqualem arcui AC ;) & (lin. 19) eidem Be æqualem esse vult rectam $a\gamma$ (qua tamen ex constructione pag. 49. lin. 12. fuerat æqualis BP , cujus pars est Be ex constructione, pag. 48. l. 22.) Adeoque, nunc $a\zeta$ nunc $a\gamma$ ponens pro Icosaedri latere, rectamque $a\gamma$ seu $B\theta$ nunc æqualem nunc minorem rectâ BP , omnia ponit in confuso. Postque hæc ita confusa omnia, & falsis suffulta, sibi invicem opposita; rationem suam assignatum it verisimilem, quam demonstrationem vocat (ineptam satis,) sed quam rectè conjicit Algebristas damnaturos, sed & alios, (quippe qui verisimilitudinem ullam inibi deprehendunt;) Quâ quidem, si demonstrandi vim haberet ullam, probaretur, non, (quod erat ab initio propositum,) rectam $a\zeta$ latus Icosaedri, (ut pag. 50. l. 3, 5;) sed, (quò jam per oscitantiam delapsus est,) rectam $a\gamma$ latus Icosaedri (ut lin. 9, 10.) æqualem esse tertiæ parti (arcus) semicirculi: (Adco illi indifferens est, sive $a\zeta$, sive $a\gamma$, sit latus Icosaedri.) Adeoque subvertit illud quod probandum susceperat. Quâ tamen oscitantia non obstante, mâ è habet quod pro legitimâ demonstratione non simus habituri.

Propositio Decima octava, (de Circuli quadratura,) est Crambe (non bis tantum, sed) sapius recocta; atque hæc eadem constructione jam tertio saltem in cassum introducta. In demonstratione (pro ut jam tertio tentata prodit,) illud (pag. 54. lin. 17, 18.) Quare reliquus DYP duplus est, tum Trilinei CYP , (non; sed, sectoris Dbi ,) tum quadrilinei $FPbi$; nullam habet vel speciem consequentiæ. Dum enim, pro Sectoris Dbi , (quod dicendum erat,) substituit Trilineum CYP , quasi hæc essent equalia; præsumit id quod erat probandum. Quæ hinc dependet Duplicatio Cubi, nihilo

itaque firmior est : Quam ut defendat, admittit (tanquam non incommodum) 10. decimas sextas, & 16 vicissimas quintas, æquales esse ; (pag. 55. l. 10, 13.) ponisque, pag 56. l. 2. (ut suis effatis consonum) non modò 50, 40, 32, sed etiam 50, 40, $31\frac{1}{4}$, continuè proportionales. Quæ pæteris ridenda relinquo.

Propositio Decima nona, dependet à prop. 5. (ut liquet pag. 58. lin. 8.) quam falsam deprehendimus. Item falsum illud (pag. 58. lin. 12.) circulum centro l , radio lF descriptum, transiturum per G simul & C (Transibit quidem per C , propter bisectam FC in l ; sed non per G .) Probatio ejus (pag. 58. l. 20.) dependet à prop. 6 & 7, quas falsas deprehendimus. Deinde, pag. 59. l. 4. præsumit, rectas AH & DE productas, ad F (punctum in CB productâ assignatam) pertinere. Quorum neutrum probatum est; imò ne affirmatum, sed tacite præsumptum; idque falso. Adeoque & falsa quæ sequuntur.

Propositio Vicesima falsa est; utpote quæ (pag. 61. l. 22.) dependet à prop. 18. quam falsam esse ostendimus. Sed, ut ut hoc in fundamento vitium non esset; quæ sequitur (pag. 62. l. 1, 2, 3, 4.) est lepida designatio Centri gravitatis: unde, qui res has intelligit, facile perspiciet, quam Hobbius eas non intelligit. Confectarium (utpote inde dependens) est ejusdem commatis: Sed & alio nomine vitiosum, eò quòd dependeat etiam à prop. 5, quæ itidem est falsa.

Propositio Vicesima prima (quæ & Ultima) item falsa est. In Probatione; illud, (pag. 63. l. 14.) Gnomon YBM est quinta pars quadrati $DYQM$; falsum est. (Nam differentia duorum quadratorum quæ sunt inter se ut 5 ad 4, est quadrati Minoris pars Quarta, non quinta; Quinta verò, Majoris.) Sed, demus hoc: Falsum quod sequitur, id est, pars quinta quadrantis DAC : Dependet enim à prop. 18. (quam falsam ostendimus) ubi putat se probasse, Quadrati $DYQM$ & Quadrantis DAC æqualitatem. Item, illud, Quare etiam Trilineum $ABCLA$ est quinta pars quadrati $ABCD$; est pluribus nominibus Falsum. Nam, primò dicendum erat ad mentem suam, quadrati $DYQM$, non quadrati $ABCD$: (quippe $\frac{1}{2}$ quadrantis DAC , ab eo ponitur æqualis $\frac{1}{2}$ $DYQM$, non $\frac{1}{2}$ $ABCD$.) Sed neque de $DYQM$ verum est: præsumit enim (ex prop. 18.) Trilinea CYP , PQL , esse inter se æqualia; quod falsum est. Sed &, Qualis est ea consequentia; Quoniam Gnomon est Quinta pars quadrati Minoris; Ergo Trilineum (quod gnomoni præsumitur æquale) est Quinta pars Majoris? Sed tales ejus esse solent consequentiæ. Quòd autem inter duo quadrata $DYQM$, $ABCD$, subsultim ludat, (nunc de hoc, nunc de illo, idem affirmans,) pro solità suâ oscitantia factum est. Cateraque quæ sequuntur, tanquam ab his pendentia, falsa sunt.

Adeoque percurramus elens Rosetum, brevibus stricturis Mendacæ ex innumeris multa notantes: Alia quamplurima consultò prætereuntes, ut vel minoris momenti, vel quæ opus non erant ad subvertendas propositiones. Sed talis expectanda erat Geometria ab eo, qui, magnitudines circino dimensus, quas

quas ita non deprehendit inaequales, pro equalibus tuendas existimat, etiam indemonstratas, & contra demonstrationum auctoritatem; quam ille circino postponit. Gloriatum tamen audio (sic sua deperire solet,) ex omnibus ab eo editis, hunc librum esse optimum.

Quae autem de me habet, sive ad libri Calcem sive ad Frontem, contemnenda sunt. Quippe, praeter pueriles quasdam circa voces ineptias (quas in perversum sensum frustra conatur detorquere,) caetera fere huc tendunt. Se Symbola non intelligere; Arithmeticam speciosam, & Logisticam sibi non placere; sed nec, Geometriam Indivisibilium; aut, Arithmeticam Infinitorum. (Et quidem mihi perinde est, sive sic, sive secus. Nam jamdiu est quod Hobbij auctoritas in Mathematicis ne hilum valuerit, ejusque ratiocinium, tantundem.) Sunt autem ea omnia tam crude, insulte, pueriliter ab eo dicta; ut, quicumque rerum harum intelligens, ad loca notata respiciat, pro me facile, etiam non monitus, sit responsurus.

Tuus Johannes Wallis.

The Short of this Answer, dated June 27. 1671. (which is still with the Publisher) was intended to have been inserted in the former Tract of June; but since it could not then be conveniently done for want of room, the Answerer thought fit, somewhat to enlarge it for this opportunity.